

המבקשים:

1. גיא מרוז, ת.ז. 057279978
2. אורלי וילנאי, ת.ז. 029481199
ע"י ב"כ עוה"ד גיא אופיר
ו/או אור אלוני ו/או רועי בן דוד
מרח' כנרת 5 (מגדל ב.ס.ר. 3, ק' 12) בני ברק 5126237
טל: 03-5323650; פקס: 03-5325691

- נ ג ד -

המשיבים:

1. יוסי נקר, עו"ד
מרח' אביטל 56/3, יקנעם עילית 2067106
טל: 04-9591479; פקס: 04-9890307
2. Facebook Ireland Ltd.
באמצעות דוא"ל (israellegalprocess@fb.com)
3. Google Inc.
באמצעות גוגל ישראל בע"מ ח.פ. 513695478
מרח' יגאל אלון 98 (מגדל אלקטרה) תל אביב

בקשה למתן צו איסור פרסום

בית המשפט הנכבד, מתבקש בזאת לאסור את פרסום פרטי המבקשים ואת פרסום ההליך ונספחיו.

והכל כמפורט להלן:

1. בד בבד עם הגשת בקשה זו הוגשה תביעת המבקשים נגד המשיבים, בגין פרסום לשון הרע עליהם במזיד, פגיעה בפרטיותם ובפרטיות הקטין לו הם משמשים משפחת אומנה (להלן – "הקטין"), וכן בגין הפרת חובות חקוקות.
2. מזה מספר חודשים מפרסם המשיב 1 בפרופיל פייסבוק הפרטי (אך הפומבי) שלו (להלן – "הפרופיל") כזבים ובדיות בדבר התובעים ובדבר הקטין לו הם משמשים כמשפחת אומנה מזה שלוש וחצי שנים.
3. במעשיו, ביצע המשיב 1 עוולת פרסום לשון הרע כנגד התובעים, תוך שהוא פוגע בפרטיותם ובפרטיות הקטין בו הם מטפלים כמשפחת אומנה. הכול בניגוד להוראות סעיפים 1-2 לחוק איסור לשון הרע, ובניגוד לאמור בסעיף 1 ובסעיפים קטנים (7)2 ו-(11)2 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן – "חוק הגנת הפרטיות"). המשיב 1 ביצע נגד התובעים גם עוולת הפרה תקוקה, כאמור בהוראות סעיף 63 לפקודת הנוזיקין [נוסח חדש] (להלן – "פקודת הנוזיקין"), בכך שהפר את סעיפים 14 לחוק האומנה, התשע"ו-2016 (להלן – "חוק אומנה לילדים"), וסעיפים 24 ו-25 לחוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960 (להלן – "חוק הנוער").
4. בשל העובדה שעסקינן בחשיפת פרטים בדבר משפחת אומנה ובדבר קטין רך בשנים, הצורך במתן צו איסור פרסום על ההליך ועל נספחיו, וכך גם על פרטי הפרסומים, הינו תיוני ודחוף, שכן פרסום פרטי המבקשים וילד האומנה יפגעו במבקשים ובקטין פגיעה קשה, שתעצים ביתר שאת את הפגיעה שהמבקשים, הקטין ומשפחתם כבר חווים.

5. נוסף על כך, מתן פומבי להליך יהיה לא פחות מהענקת פרס למשיב 1. זאת משום, שנראה כי משימת חייו של המשיב 1 מזה שנים היא השמצת אנשים פרטיים, ידוענים ואנשי ציבור, מתוך מטרה לרדת לחייהם ולבזותם, והכול בכדי להשיג הישגים משפטיים, אידיאולוגים ופוליטיים מפוקפקים.
6. כבר עתה מתרברב המשיב 1, כי הוא ממתין לתביעה זו, וברי כי יעשה שימוש בהליך כדי להעצים את נזקי המבקשים והקטין.
7. את מסע ההשמצות שלו מנהל המשיב 1 מעל כל במה אפשרית, ואין ספק שהוא יעשה בהליך זה שימוש כדי למנף ולהעצים את הנזק שכבר תולל למבקשים ולקטין.
8. אין ספק כי במוחו הבעייתי יראה המשיב 1 בתביעה שהוגשה משום אות כבוד. ראייה לכך היא העובדה, כי כבר עתה הוא מתפאר, על גבי הפרופיל שלו, במכתבי ההתראה שקיבל מבאי כוחם של המבקשים, כאילו מדובר בהישג יוצא דופן.
9. כך, למשל, כתב הנתבע 1 בפרסום שהעלה לפרופיל ביום 06.02.2018:

"הגיע מכתב האיום מעורך דין רפאל יולזרי ממשרדו של האח של רונאל פישר, בשם הזוג המפורסם. היה לי ברור שמכתב האיום יגיע. כבוד הוא לי להיות בשורה אחת עם רביב דרוקר, מנחם בן וינון מגל ועוד שורה של אנשים שחטפו מכתבי איום מהזוג המפורסם. הזוג המפורסם חושב שהוא יכול לאיים עלי. הזוג המפורסם, שמפרסם את הילד בכל פינה, השמיע טענות שקריות באשר לנסיבות הוצאתו, טען שהוא ננטש על ידי אימו בראיון ליעל דן, טען שהוא עבר דברים נוראיים, מתבכין על הכביכול פגיעה בפרטיות הקטין. יותר מזה הזוג המפורסם אינם האפוטרופסים של הילד, אבל כל המכתב ערוך כאילו הזוג המפורסם הם האפוטרופסים של הילד וכביכול דואגים לזכויותיו כאשר זכויות המשמורת באומנה הם של הרווחה. הם כרגיל לא מבינים מה מעמדם. בטוחים שכבר קיבלו את האימוץ. אומרים שלצורך האימוץ התחתנו לאחרונה. שום דבר בחוק האומנה לא נתן להורי אומנה זכויות כמו שבא כוחם של הזוג המפורסם מתיימר לקחת לעצמו כמייצגי הקטין. בשביל זה יש רווחה. בתכלס מניסוח המכתב רואים שהזוג המפורסם די חושש. שוב נטען, על פי הקריטריונים, הזוג המפורסם לא היה יכול להיות משפחת אומנה. לא נותנים זמן מסך לאור שלום, ואחר כך הולכים להיבחן על ידי אור שלום שמאשר אותם כמשפחת אומנה." [שגיאות במקור – הח"מ].

העתק צילום מסך של הפרסום מיום 06.02.2018, מצ"ב **כנספת א'**.

10. מתן פומבי להליך יוביל בהכרח לכך, כי המשיב 1 "יפרשן" את כל שלבי ההליך בפרופיל הפייסבוק שלו, יפרסם בו את כתבי טענות ונספחיהם, וכן יעשה בכל אלה שימוש על מנת להמשיך את השפלתם הפומבית של המבקשים ושל הקטין.
11. האפשרות, כי דבר מסוג זה יהפוך מעשה נפרץ בתביעות בעילה של לשון הרע לא נעלם מעיניו של המחוקק ומעיני בית המשפט העליון.
12. כך, קובע סעיף 21 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן – "חוק איסור לשון הרע"), כדלקמן:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע רשאי בית המשפט מיזמתו או לבקשת בעל דין, לאסור או לעכב זמנית, מנימוקים שיירשמו, פרסום ברבים של הליכי בית המשפט - לרבות

כתבי טענות, כתבי בי-דין אחרים, כתב אישום ודבר הגשתם של אלה ולרבות פסק דין כל עוד אינו חלוט - במידה שראה צורך בכך לשם הגנה על שמו של אדם הנוגע במשפט ואולם לא יאסור בית משפט ולא יעכב זמנית את פרסום דבר פתיחתו של הליך משפטי, או את הפרסום של כתב אישום, תביעה או פסק דין, אם התנגד לכך הנפגע; העובר על האיסור לפי סעיף זה, דינו - מאסר ששה חדשים או קנס 5000 לירות."

13. בפרשנותו את סעיף 21 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן - "חוק איסור לשון הרע"), דלה בית המשפט העליון את המטרות העומדות מאחורי התכליות שהובילו לחקיקת סעיף זה.

14. בפסקה 12 בפסק דינו של כבוד השופט א' גולדברג ברע"א 3614/97 אבי יצחק, עו"ד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נג(1) 26, 48 (1998) (להלן - "עניין אבי יצחק"), עמד כבוד השופט על אחת המטרות העיקריות העומדות בבסיס הסמכות שהוענקה לבית המשפט בסעיף 21 לחוק איסור לשון הרע:

"אם בהליך שיפוטי "רגיל" קיימת סכנה לפגיעה בשמו הטוב של אדם, על אחת כמה וכמה שסכנה זו קיימת בתביעת לשון הרע. הפגיעה בשמו הטוב של התובע בתביעת לשון הרע יכול שתהא מניצול הבמה השיפוטית לרעה. ביטוי לחשש ניתן בדברי ההסבר לסעיף 21 לחוק (סעיף 30 להצעת חוק לשון הרע, תשכ"ב-1962):

'סעיף זה בא לשלול ממוציאי דיבות רעות את האפשרות לנצל את המשפט המוגש נגדם, כדי לחזור ולהוציאן ולתת להן פומביות נוספת במסווה של עשיית חוק ומשפט"

15. ובהמשך פסק הדין בעניין אבי יצחק לעיל, חידד כבוד השופט ת' אור, בפסקה 23 לפסק דינו, את האמור לעיל:

"עמדתו בעניין זה על הקשר שבין הצורך בסעיף 21 לחוק איסור לשון הרע, לבין החסינות שבסעיף 13(7), המונעת חבות בלשון הרע לפרסומים אודות הליכי משפט. פרסומים על אודות הליך משפטי מעוררים סכנה, פן ייעשה שימוש בחסינות, על מנת לחזור על לשון הרע (אשר מטבע הדברים הצדדים יחזרו עליה בגדרי ההליך), ואף להחמירה, בלי לשאת באחריות על כך."

16. והדברים כאילו נכתבו לענייננו.

17. סעיף 7 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו העלה את הזכות לפרטיות לזכות בעלת מעמד חוקתי, וסעיף 11 לחוק היסוד מחייב את הרשויות, בהן בית המשפט הנכבד, ליישם את הדין ברוח זו.

18. לבית המשפט נתונה הסמכות ליתן צו כמבוקש גם מכוח סעיף 70(ד) לחוק בית המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להורות על ניהול הליך תחת צו איסור פרסום לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדין:

"...70 (ד). בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדין או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות שכלית או של אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, של אחד מהם..."

19. זכויות המבקשים לפרטיות, שם הטוב, כבודם וצנעת הפרט, נפגעו בעקבות הפרסומים נשוא התביעה. המדובר בזכויות יסוד חוקתיות, וככאלו, בעלות מעמד ראשון במעלה, ואין מקום להוסיף ולפגוע במבקשים.

20. בפסק דין ת"א (נת') 5680/02 פלונית נ' שניידר אליעד (פורסם בנבו) נקבע כי אין להוסיף לנזק בפרסום פרטיה של התובעת ולפיכך ניתן צו איסור פרסום על שמה ועל כל פרט מזהה של התובעת:

על מנת שלא לגרום לתובעת נזק נוסף ובהתאם לסמכות הנתונה לבית המשפט לפי סעיף 21 לחוק איסור לשון הרע, סעיף 27 לחוק הגנת הפרטיות וסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב) תשמ"ד - 1984, אני אוסר על פרסום שמה של התובעת וכל פרט מזהה לגביה שאיננו מצוין בפסק הדין. פסק הדין יוכל להתפרסם, אפוא, כלשונו, אך ללא ציון שמה של התובעת.

21. כמו כן, בפסק דין (חיי) 10080/97 פלונית נ' מקומון אלמוני (פורסם נבו) נקבע, כי אין לפרסם ענייניו הפרטיים של אדם לרבות מצבו האישי/משפחתי:

"כידוע, החליף המחוקק את המושג "ענין לציבור" שבהגנת אמת דברתי שבסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע במושג "ענין ציבורי". אותו מושג קיים גם בהגנה שבסעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות ומשמעות המושג החדש היא, שכדי שפרסום יזכה להגנה, אין די בכך שהוא יספק "מזון לסקרנים או למלא יצרם של רכלנים", אלא יש צורך שיתרום לגיבוש דעת הציבור בעניינים ציבוריים או לשיפור אורחות חייו (ע.א. 439/88 רשם מאגרי מידע נ' ונטורה פד"יי מ"ח - (3) ע' 808 בע' 826 ס' 14). לדעתי, לכאורה פרסום דבר השינוי בממדי החזה של המבקשת או הליכי הגירושין בינה לבין בעלה, אין בו לכאורה "ענין ציבורי" לפי קריטריונים אלה." (הדגשות אינן במקור).

22. יפים ביתר שאת הדברים שנקבעו בעניין ת"א (נת') 7920/07 פלונית נ' אסטרון ראובן (פורסם בנבו), שם ניתנה החלטה על איסור פרסום ההליכים. זאת על אף שבית המשפט דחה לבסוף את התביעה, נקבע כי לכל הפחות יש לאסור פרסום שמה של התובעת בפסק הדין:

"האיזון המתאים בעניינינו בין הפגיעה בשמה הטוב של התובעת לבין ערך פומביות הדין מביאני למסקנה שיש מקום שהמסמכים המצויים בתיק בית המשפט וכן שמה של התובעת יישארו חסויים מעין הציבור..."

23. אשר על כן, בית המשפט מתבקש כאמור ברישא.

24. בקשה זו נתמכת בתצהיר המבקש 1.

גיא אופיר, עו"ד

אור אלוני, עו"ד

ב"כ המבקשים

יוסי בקר

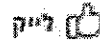
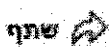
6 פברואר · Yogne'Am 'Illit

הגיע מכתב האיום מעורך דין רפאל יולזרי ממשרדו של אח של רונאל פושר, בשם הזוג המפורסם. היה לי ברור שמכתב האיום יגיע. כבוד לי להיות בשורה אחת עם רביב דרוקר, מנחם בן זימן מגל ועוד שורה של אנשים שחטפו מכתבי איום מהזוג המפורסם. יותר מאוחר אעלה את המכתב.

הזוג המפורסם חושב שהוא יכול לאיים עליי. הזוג המפורסם, שפרסם את הילד בכל פינה, השמיע טענות שקריות באשר לנסיבות הוצאתו, טען שהוא ננטש על ידי אימו בראיון ליעל דן, טען שהוא עבר דברים נוראים, מתבכין על הכביכול פגיעה בפרטיות הקטין. יותר מזה הזוג המפורסם מתבכין על הפגיעה בפרטיותו שלו אחרי שהתראיין לכל העולם אשתו, אחותו ו... רוני קובן על היותם משפחת אומנה.

העורך דין של הזוג המפורסם קצת התבלבל. הזוג המפורסם אינם האפוטרופסים של הילד, אבל כל המכתב ערוך כאילו הזוג המפורסם הם האפוטרופסים של הילד וכביכול דואגים לזכויותיו כאשר זכויות המשמורת באומנה הם של הרווחה. הם כרגיל לא מבינים מה מעמדם. בטוחים שכבר קיבלו את האימוץ. אומרים שלצורך האימוץ התחתנו לאחרונה.

שום דבר בחוק האומנה לא נתן להורי אומנה זכויות כמו שבא כוחם של הזוג המפורסם מתיימר לקחת לעצמו כמייצגי הקטין. בשביל זה יש רווחה. בתכלס מניסוח המכתב רואים שהזוג המפורסם די חושש. שוב נטען, על פי הקריטריונים, הזוג המפורסם לא היה יכול להיות משפחת אומנה. לא נותנים זמן מסך לאור שלום, ואחר כך הולכים להיבחן על ידי אור שלום שמאשר אותם כמשפחת אומנה.

97 שיתפים Inbal Bar-On · 57 תגובות

20 תגובות

9 שיתפים

הצג תגובה אחת נוספת

Ofer Avi-Dov מכתב כזה חשוב ציבורית לפרסם 5

לייק · השב 9 שב'

אורית סמך זו בדיחה? הרי הם אמרו, כתבו, התגאו, צילמו, התראיינו בכל מקום שהם משפחת אומנה.

פתאום הם מתצטנעים ומתביישים שהם משפחת אומנה? מה השוני? שמתברר שלילד יש אמא ביולוגית?

אם אסור לפרסם שהם משפחת אומנה, אז אולי הרווחה צריכה לתבוע את הזוג?

לייק · השב 9 שב' · עורך

תצהיר

אני, הח"מ, גיא מרוז, נושא תעודת זהות שמספרה 057279978, לאחר שהוזהרתי לומר את האמת ושאל לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

1. תצהירי זה ניתן בתמיכה לבקשה להפקדת למתן צו איסור פרסום, שמוגשת בתיק _____ גיא מרוז ואח' נ' נ' יוסי נקר, עו"ד ואח'.
2. מזה מספר חודשים מפרסם עו"ד יוסי נקר (להלן – "המשיב 1") בפרופיל פייסבוק הפרטי (אך הפומבי) שלו (להלן – "הפרופיל") קובים ובדיוות בנוגע אלי ואל אשתי, גבי אורלי וינלאי, וכן בדבר הקטין לו אנו משמשים כמשפחת אומנה מזה שלוש וחצי שנים.
3. בשל העובדה שעסקינן בחשיפת פרטים בדבר משפחת אומנה ובדבר קטין רך בשנים, הצורך במתן צו איסור פרסום על ההליך ועל נספחיו, וכך גם על פרטי הפרסומים, הינו חיוני ודחוף, שכן פרסום פרטנו ופרטי ילד האומנה יפגעו בנו ובקטין פגיעה קשה, שתעצים ביתר שאת את הפגיעה שכבר גרם המשיב 1 - לנו, לקטין ולמשפחתנו.
4. נוסף על כך, מתן פומבי להליך יהיה לא פחות מהענקת פרס למשיב 1. זאת משום, שנראה כי משימת חייו של המשיב 1 מזה שנים היא השמצת אנשים פרטיים, ידוענים ואנשי ציבור, מתוך מטרה לרדת לחייהם ולבזותם, והכול בכדי להשיג הישגים משפטיים, אידיאולוגיים ופוליטיים מפוקפקים.
5. את מסע ההשמצות שלו מנהל המשיב 1 מעל כל במה אפשרית, ואין ספק שהוא יעשה בהליך זה שימוש כדי למנף ולהעצים את הנזק שכבר חולל לנו ולקטין.
6. מעבר לכך, אין ספק שבמוחו הבעייתי המשיב 1 יראה בתביעה שהוגשה משום אות כבוד. ראייה לכך היא העובדה, כי כבר עתה הוא מתפאר, על גבי הפרופיל שלו, במכתבי ההתראה שקיבל מבאי כוחנו, כאילו המדובר בהישג יוצא דופן.
7. כך, למשל, כתב הנתבע 1 בפרסום שהעלה לפרופיל ביום 06.02.2018:

"הגיע מכתב האיום מעורך דין רפאל יולזרי ממשרדו של האח של רונאל פישר, בשם הזוג המפורסם. היה לי ברור שמכתב האיום יגיע. כבוד הוא לי להיות בשורה אחת עם רביב דרוקר, מנחם בן וינון מגל ועוד שורה של אנשים שחטפו מכתבי איום מהזוג המפורסם. הזוג המפורסם חושב שהוא יכול לאיים עלי."

הזוג המפורסם, שמפרסם את הילד בכל פינה, השמיע טענות שקריות באשר לנסיבות הוצאתו, טען שהוא ננטש על ידי אימו בראיון ליעל דן, טען שהוא עבר דברים נוראיים, מתבכין על הכביכול פגיעה בפרטיות הקטין. יותר מזה הזוג המפורסם אינם האפוטרופסים של הילד, אבל כל המכתב ערוך כאילו הזוג המפורסם הם האפוטרופסים של הילד וכביכול דואגים לזכויותיו כאשר זכויות המשמורת באומנה הם של הרווחה. הם כרגיל לא מבינים מה מעמדם. בטוחים שכבר קיבלו את האימוץ. אומרים שלצורך האימוץ התחתנו לאחרונה.

שום דבר בחוק האומנה לא נתן להורי אומנה זכויות כמו שבא כוחם של הזוג המפורסם מתיימר לקחת לעצמו כמייצגי הקטין. בשביל זה יש רווחה. בתכלס מניסוח המכתב רואים שהזוג המפורסם די חושש.

שוב נטען, על פי הקריטריונים, הזוג המפורסם לא היה יכול להיות משפחת אומנה. לא נותנים זמן מסך לאור שלום, ואחר כך הולכים לחיבוחן על ידי אור שלום שמאשר אותם כמשפחת אומנה. [שגיאות במקור – הח"מ].

העתק צילום מסך של הפרסום מיום 06.02.2018, מצ"ב כנספח א'.

1. השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי ותוכן תצהירי הוא אמת.

תאריך: 16.4.2018

גיא מרוז

אני, הח"מ, עו"ד מאיה קונדל, מאשר בזאת כי ביום 16.4.2018 הופיע בפני ברחוב הקסם 12, בעיר הרצליה, מר גיא מרוז נושא תעודת זהות שמספרה 057279978, לאחר שזיהיתי אותו בתעודה מזהה ולאחר שהזהרתי אותו כי עליו לומר את האמת, ושאלם לא יעשה כן, הוא והיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, אישר את נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

מאיה קונדל, עורכת דין
MAYA KUNDAL, ADVOCATE
רשיון: 3852, LICENSE:

מאיה קונדל, עו"ד